

# Принц, принцеса і... дракон

Принц Гарольд мріяв одружитися з принцесою. Але не просто так, а щоб спочатку обов'язково врятувати її з якоїсь халепи – пожежі, повені, нападу скаженого дикого кабана... А найкраще – від дракона! Тому цілими днями він лише й робив, що тренувався володіти мечем, рубаючи на скаку гарбузи, напнуті на дерев'яні палі. Уявляв, що це – не інакше як драконячі голови.

Але біда в тому, що пожежі та повені у їхньому королівстві траплялися нечасто. А останнього дикого кабана – і зовсім не скаженого – з'їли торік на Різдво. А про драконів і взагалі ніхто ніколи не чув – їх вважали дитячими вигадками.

– Ну що ти, синку, собі надумав? – журився король, батько Гарольда. – Кажуть, що у сусіднього короля донька Ельза – справ-



жня красуня. Хочеш – зашлемо сватів і без твоїх драконів!

– Ні, татку! – відповідав принц. – Не для того я тренуюсь, щоб мене вважали слабаком. І дракона я таки дочекаюся! Не може бути, щоб він не залетів на наші землі й не спробував украсти принцесу. Чув я, щоправда, з книжок, що дракони охочі до викрадення принцес, аби потім за них викуп вимагати.

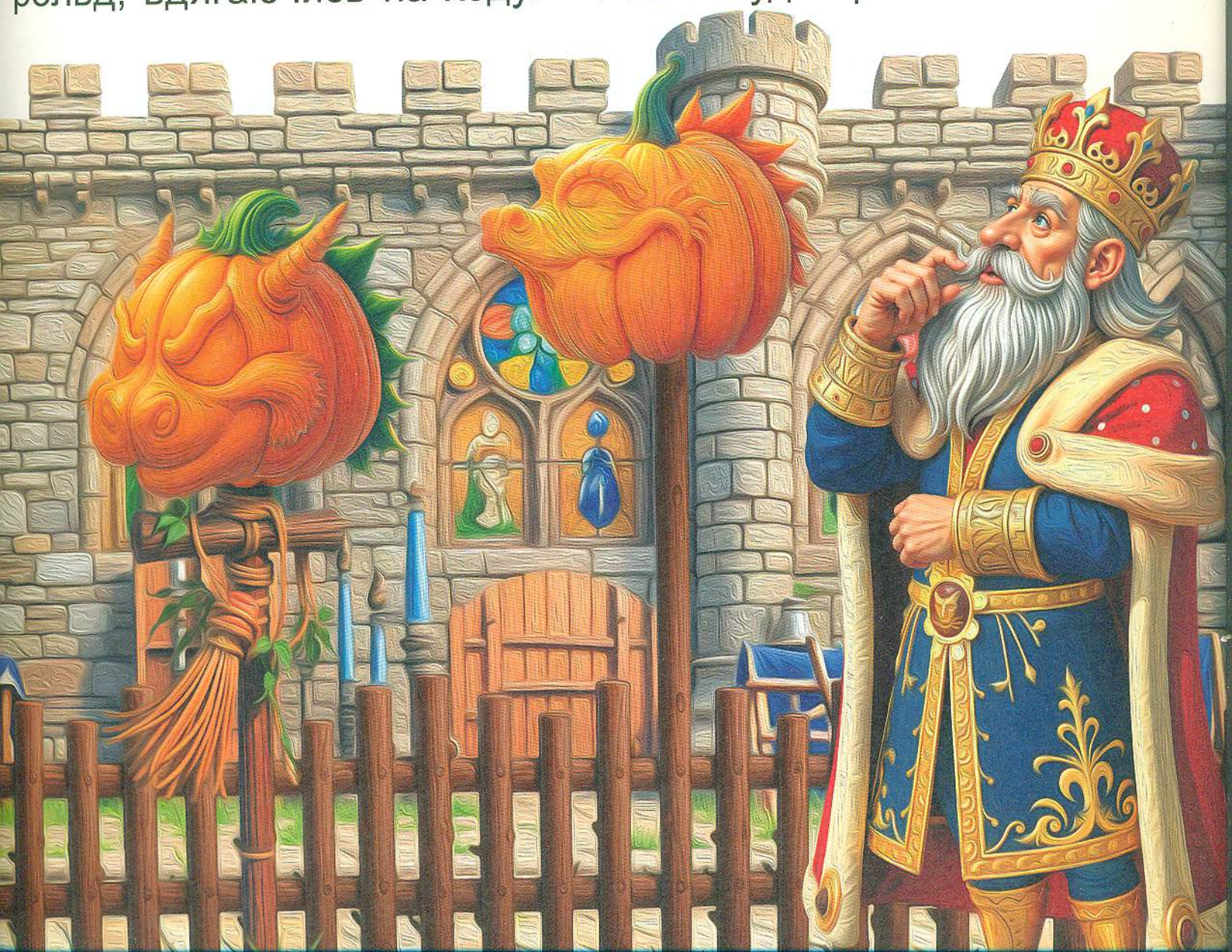
Старий король тільки зітхав і йшов у свою спальню.

– Дра-а-а-а-а-о-о-он! – якимось погожого літнього ранку гучним криком розбудив принца Гарольда вірний слуга.

– Га? Що? Де? – підхопився принц, продираючи очі від сну.

– У сусідньому королівстві! Я щойно бачив його біля березового гаю. А ще – принцесу Ельзу, яка кричала від жаху!

– Мерщій сідлай найпрудкішого коня! – вигукнув принц Гарольд, вдягаючись на ходу. – І не забудь принести мій меч!



Вже сидючи в сідлі, він крикнув батькові, який виглянув у вікно – Гур-ра! Нарешті моя мрія здійснилася!

Скоро, примчавши на кордон, принц побачив величезного дракона, який сидів край дороги й задумливо дивився в небо. Біля його лап лежав рожевий солом'яний капелюшок.

Принц Гарольд хутко зіскочив з коня й, вигукнувши:

– Ах ти ж, ящірко сяка-така, принцесу їсти надумав?! – стрімголов кинувся на дракона з бойовим мечем наперевіс.

Дракон закрив голову лапами і, задкуючи, злякано закричав:

– Ельзо! Принцесо! Допоможи! Мене якийсь дядько ображає!

У цей час із гаю з дрючком у руках вибігла рудоволоса дівчина.

– Ану швидко відчепися від мого товариша!

Принц зацікавився від здивування й невпевнено пробурмотів:

– Та я, ваша світлість, рятувати хотів. Думав, що дракон вас...

– З'їв?! – розсміялася принцеса, кидаючи дрючок. – Цей дракон зовсім не їсть м'яса, лише овочі й фрук-



Вже сидячи в сідлі, він крикнув батькові, який виглянув у вікно – Гур-ра! Нарешті моя мрія здійснилася!

Скоро, примчавши на кордон, принц побачив величезного дракона, який сидів край дороги й задумливо дивився в небо. Біля його лап лежав рожевий солом'яний капелюшок.

Принц Гарольд хутко зіскочив з коня й, вигукнувши:

– Ах ти ж, ящірко сяка-така, принцесу їсти надумав?! – стрімголов кинувся на дракона з бойовим мечем наперевіс.

Дракон закрив голову лапами і, задкуючи, злякано закричав:

– Ельзо! Принцесо! Допоможи! Мене якийсь дядько ображає!

У цей час із гаю з дрючком у руках вибігла рудоволоса дівчина.

– Ану швидко відчепися від мого товариша!

Принц зацікавився від здивування й невпевнено пробурмотів:

– Та я, ваша світлість, рятувати хотів. Думав, що дракон вас...

– З'їв?! – розсміялася принцеса, кидаючи дрючок. – Цей дракон зовсім не їсть м'яса, лише овочі й фрук-

